

Előfizetési ár:

helyben, házhoz hordva

Negyedévre 2 korona.

Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve

Negyedévre . . . 3 kor. 50 fill.

Félévre 7 kor. — fill.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Megjelen minden nap,
hétfő és ünneputáni nap
kivételeivel.Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:Budai-nagy-útsza 151. sz.
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Kiadó:

a Rézvény-nyomda.

A Szikszay-képek.

Pamaes második levele a szerkesztőhöz.

No lám, tisztelt szerkesztő ur, milyen fájdalmas mindig az igazság, esetről-esetre hogy fölszisszennek belé!

A vasárnapi helyi sajtónak nagytekintélyű s éppen nem vicinális hasábjain ma ketten, illetve három is felszólalnak a Szikszay képek dolgában: cáfolnak, vitatkoznak, gorombáskodnak. Cáfolják persze, amit senki sem erősített, vitatják, amit senki sem állított s gorombáskodnak, mert némely embernek ez mindig jól esik.

A város hivatalos lapja, a *Kecskemét*, áll elő az öreg ágyuval, megszólaltatván a »világhírű műkritikust«, a »megközelíthetetlen szigorú műbírálot, akinek szava szent igaz és megmáshatatlant«, *Clément Janint*, aki természetesen nem tévesztendő össze se *Jules Janin*-nel, a *Figaró* egykori híres műkritikussal, még kevésbé *Clément Charles* val, a császári muzeum volt igazgatójával, a nagytekintélyű történészszel. Bizony, a *Gazette des Beaux-Arts* előtt meg kell vagy legalább meg kéne retirálni a vicinális sajtónak, ha ennek az egész Clément Janin-ügynek kissé gyanus illata nem volna. Elvártuk volna az olyan előkelő és nagytekintélyű, pláne hivatalos lap-

tól, mint a *Kecskemét*, amely a párisi *G. B. A.*-val egyenes összeköttetést tart fenn, hogy ha idéz, megmondta volna, mit, honnan idéz? Nincs sajnós az íróasztalunkon a *G. B. A.* januári száma, de ha megbizhatunk emlékező tehetségünkben, a Clément Janin cikkét hiába is keressük bene. Ügyet se vetünk arra, hogy az udvarias és megvesztegethetetlen francia csodálatos tapintattal és utolérhetetlen előkelőséggel tudunkra adja, hogy miért írja, amit ír: meg akarja hálálni a nyilvánosság előtt is, amit *Hock* és *Andrássy* 1901-ben a francia művészetért tettek, de ránk az egész levél olyan *Gesundheits-Passierschein* — egészségi bárca benyomását teszi, aminőt a vámsorompón szoktak a körömfájós állatok mellé kiállítani. Gyanusak ugyan, de azért passzírozhatják a hártárt az orvosi bizonyítvány szavatol értük. Tisztelettel kérjük a *Kecskemét* menten föl bennünket a fáradtság alól: a *G. B. A.* melyik számában keressük a Clément Janin cikket?

Éppen ilyen bizonytalan, fölön nem fogható mederben uszkálnak *Hock* János idézett állításai is a *Függetlenség*-ben. *Hock* János igen jól tudja, hogy a párisi Salonnak különböző kiténtetéseinek vannak; egész tisztelettel kérdezzük tőle is, mit átabotázik? mért nem mondja meg, ha tudja, a párisi *Salon* — de össze ne tévessze semmi más-

sal, a *Salon d'automne*, sőt még a vilákiállítás vásárjával se, ahol a sok buzaszem között még sokkal több konkoly megakadt — a párisi *Salon* melyik esztendejében, melyik kiténtetés-sel jutalmazták Szikszaynak melyik képét? Nagyon szeretnénk vicinális műtörténeti tudásunkat ezzel az adattal kiegészíteni.

Egészen így vagyunk az angol sikerekkel is. Láttuk a *Solitude* rézplaketjét, mely büszkén hordja a *Fine Art Gallery* föliratot. Mire nyomtatásra került, ide zsugorodott t. i. össze az örült londoni hódítás, amelyről a legenda beszélt. Londonban ugyanis a száma nélküli tárlatok között, amelyek a Bond-streeten, Piccadillyn és környékén nyüzsögnek, a speciál tárlatokon (*Water-Colonos*, *Painter-Etchers*, *Lady Artists* stb.) kívül szintén nincs több két, legfőlebb három nagy tárlatánál s ezek a: *Royal Academy of Fine Arts* meg a *Society of British Artists*, melyhez még legfőlebb a Regent streeti *New-Galleryt* számítanám; a többi és a *Fine Art Gallery* is olyan Könyves Kálmán-féle magán kiállítások vagy inkább nyilvános vásárok. A *Solitude* úgy látszik nem kelt el 3000 koronán, de ezren se; talán még jobban, ha 10.000 lett volna ráírva s akkor *Kecskemét* is jobb vásárt csinált volna, — Szikszay ur többet engedhetett volna az ő szerető barátjának.

TARCA

Kisértet.

— Irtá: Szántó Kálmán —

(Folyt. és vége.)

Betért egy kávéháiba, hogy még egyszer átnézzze a lapokat. Az öngyilkosságok rovatában nem volt semmi abból, amitől az ő feje teli volt.

— Ej, miesoda ostoba rémképekkel gyöttröm én magamat, mint egy sápkoros leány!

Megint az utcán volt s észre se vette, hogy a Dunához jutott s a víz zugását hallgatta.

— Ostobaság! s felütötte fejét. Husz esztendő korában nem olyan könnyen öli el magát az ember, ha szép és fiatal.

Eszébe jutott, hogy szép asszony várja vacsorával, az éppen, akiért elhanyagolta Mariskát. Az majd elüzi fejből a rémlátásokat, Koesiba ült s odahajtatott.

— Nehéz kedvem van, azért jöttem, hogy felvidítson!

— No, majd megpróbáljuk.

De nem sikerült. A vacsora rossz volt, a bor ize keserű. A szép asszony kedveskedése meg éppen terhes. Mikor már látta, hogy szép szóval sehogyse bol-

dogul a barátjával, iliom két karját a nyaka köré fonta Gálfi Endrének, puha-meleg arcával hízkelkedve dörgölőzött hozzá. Gálfi Endre riadtan kapta fel a fejét. Lázás tekintete előtt egy fekete ruhás leány állott. fehér kötényben, fájdalmas tekintete nem is földi szemrehányással nézett rá.

Egyszerre kifejtőzött az ölelő karok közül s beteges sietséggel kapkodott magára kalapot, felöltőt.

— Beteg vagyok, rosszul érzem magam! És sietett elbucszni.

A lépcsőn már magához tért.

— No, ilyen bolondságot még nem követtem el, gondolta magában. Nem is tudom — s egy pillantásra megállott a kapu alatt — nem is tudom, eszemen vagyok e én?

Érezte, hogy legjobb tenré, ha most hazamenne s kialudna magát, de borzadva gondolt a magányos nagy szobákra, melyek olyan kietlenül várják odahaza. A klubjára gondolt tehát s oda indult. Egy kártyázó társaságra akadt még s leült közéjük.

Csak úgy üldözte a szerenese, ha akart volna, se állhatott volna fel. Már hajnalodott, mikor játszótársainak minden pénzét a zsebébe gyűrte, haza indult.

Kábult fejjel alig egy pár órát aludt, rossz álmok gyötörték s reszkető idegekkel ébredt, mintha százezer hangya zsi-bongana kezén-lában keresztül.

Egész nap nem lelte a helyét. Este

már nyolc órakor bezárkózott s lefeküdt. Almatlanul hánykolódott ágyában s mikor nagynehezen utólérte az álom, ébredése nyűgös volt és tehetetlen.

— No, még nem értem meg a bolondulásra, — kiáltotta s nagyot esapott öklével a levegőbe.

Az utolsó tavaszi vadászatok járták éppen; kapta a puskáját s meg sem állott a mármárosi hegvekig. Egy egész hétig bujta az erdőt, hajnalban ébredt s kemény szalmazsákon hált az erdészlakban. Mikor visszaért, üdének s fiatalnak érezte magát megint.

Egy fiatal asszony ismerőse volt, akit úgy titokban, majd ha egyszer rászánja magát a házassodásra, magának szánt. Pompás szép asszony volt, vagyonos, előkelő, nem is idegenkedett tőle, éppen egymáshoz illettek. Azt kereste föl először.

Nagyon keservesen megbánta. Az asszonyka kedveskedett neki, azt se tudta, hova tegye, ő meg — aki pedig udvarolni indult — kellemetlenkedett s szinte harapott.

Nagyon bosszankodott magára, mikor eltávozott.

— Ej, nem értem én még meg a házasságra, másfajta gyönyörűséget kívánok én!

Az estéjét egy külvárosi színházban töltötte, melynek a színpadján is otthonos volt. Ott úgy fogadták, mint az elveszett fiút. Hol járt, mit csinált? kotoráztak a zsebében vásárfia után.

Hibanélküli kimustrált cementlapok olcsón kaphatók Rosenbaum A. cég cementlap-gyárában.

Ez volna hát a külföldi siker s hát a hazai? Hjah, bizony azokból nagyon kinőtt Szikszay Ferenc a Hock János művészeti csödjé óta. Persze, a magyar piktorok mind irigyek és féltékenyek, az ám! Majd akkor fog még kitűnni, mikor a *megtorlásnál* sorra felvonulnak, hogy mennyire azok!

S mindez még mind nyitott ajtók döngetése! Nem megmondtuk előre, hogy Szikszay Ferenc most hivatalosan világrengető zseninek fog kineveztetni, — sőt, eleve koncedáltuk is, az, világrengető zseni.

De egy hang felvilágosítást se kaptunk a dolog lényegére — des Pudels Kern — hogy csakugyan nagyobb-e *Lotznál*, *Szinyei-Mersénél*, *Mednyánszkyánál* s több nevet már nem is említek. Ezeknek nem voltak külföldi sikereik, hazai és külföldi kitüntetések s ezeknek a képei nem volnának nyereségei a kecskeméti muzeumnak? Nem, nekünk csak Szikszay kell, három Szikszay, hóolvadásos Szikszay, Etnás Szikszay, tenger Szikszay, szinmagyarsággal érzett, hazai ihletet lehelő, a kecskeméti ember műérzékéhez közvetlen hozzá férköző mindenféle Szikszay.

Édes atyámfiái, akik vagytok Hock-imádók és aranyszáju János paprajongók, menjetek fel a városházára és nézzétek meg a Szikszay-képeket és hasonlítsátok össze a tavalyiakkal és kövezzétek azután halálra az igazságtalan Pamacsot.

És itt hadd utasítsam vissza lelkeim egész fölháborodásával azt a rágalmat, mintha multkorí levelem sorai között én a polgármestert meggyanusítottam volna. Ohó! ne teregessük másra azt a vizes lepedőt, amely a mi vállunkat nyomja. A polgármester tavaly igenis megmutatta, hogy hogyan tud ő választani s hogy esik ki a választás, ha *más* végzi. Ez nem politika, Tomori

Az egymásra halmozott színpalak egy homályos zugában az egyik karéneskedőnek derekára fonta a karját. Az meg a vállára hajtotta a fejét s mosolyogva tekintett fel hozzá. Gálfi Endre lehajlott hozzá, egyenesen az ajkára, hogy megcsókolja.

— Nos? kérdezte a leány, mikor látta, hogy késlekedik.

— Semmi! Mondta Gálfi Endre s visszavonta a karját.

Mikor ajka már a leány ajkát érintetts volna, hunyt szemei előtt egész tisztán látta a fekete ruhás leányt fehér kötényvel, fájdalmas tekintetében szinte nem is földi szemrehányás.

— Semmi! — morzsolta fogai közül még egyszer s kiosont a színházból.

... Még csak most veszem észre, hogy ez az különben igenytelen kis elbeszélés milyen kísértetes történeté fajult. Pedig én közvetlen megfigyelésből ismerem Gálfi Endrét s ilyennek ismerem. Azt hiszem sokan, sokan ismerik önközül is. S csodálkoznak rajta, hogy az alig negyvenes daliás férfit mi törhette le olyan hirtelen! Magam se tudom, mert nem hiszek a kísértetekben. És mégis, ha látom, hogy megvéghedten, kifáradtan hogy fut most is örökké az asszonyok után s ha azok bevárják, hogy fut eszeveszetten ellenük — tudja az isten, csak eszembe jutnak a kísértetek.

ur, ezt nem lehet gorombáskodással és ráfogásokkal elütni.

A leghallatlanabb vakmerés azonban Hock János állítólagos nyilatkozatában az, hogy a képtárak berendezésénél a *mi részünkről* (!) a »politikai irányzatok a döntő erejük«. Valóban »a józan gondolkozó közvéleményre« hivatkozhatunk mi is, mondja meg a »józan gondolkozó közvélemény« a polgármestertől a legutolsó bakterig, egyetlenben-egy élő embernek jutott volna e eszébe Szikszay-képet vásárolni, ha véletlenül nem Hock János az alsókerület képviselője? De mondja meg azt is, becsületesen, igaz lélekre mondja meg, hogy nem választhatott volna e *jobb dolgokat is* a Szikszayaknál. És akkor még mi viszzük be a politikát a művészetbe! Igazán nem tudjuk, az ilyen hallatlan vakmerésen csodálkozunk-e inkább, vagy azon, hogy minket kecskemétiakat mind csupa tökkel ütött falusi golyóknak néznek azok a nagyon nagyfejű bölcsek odafenn?! Csakugyan hallatlan!

A vitának azonban egy ténybeli eredménye mindenesetre volt: megtudtuk, hogy csakugyan *Hock* János vásárolta a képeket. A polgármester fölkérésére vásárolta, tudjuk; a muzeumi bizottság megbízásából vásárolta, azt is tudjuk; a városnak jó vásárt csapott, legalább 2000 koronáját megtakarította, még azt is tudjuk; tényleges 2000 koronánk azonban, jóféle érc valutában, oda van, azt leginkább tudjuk.

Szerkesztő urnak legalázatosabb szolgálja azonban azonkívül még egyet tud: a felszólalásával becsületesen szolgálta a város érdekeit; a megtörtént dolgon ugyan nem változtathatott, de felszólalásával talán megakadályozta, hogy ilyen dolgok egyhamar ismétlődjenek.

Pamacs.

A Szanatórium-Egylet hangversenye.

Végre valahára ismét egy igazán nagystílusú, fővárosi színvonalu hangverseny. Olyan, amelynek egyes számai nem a klikkekre, társas körökre való tekintet, hanem a tiszta, elfogulatlan művészi izlés válogatta össze s amelyek épp ezért nemcsak egyeseknek, nem is egyedül a hozzátartozóknak, jó ismerősöknek tetszettek, hanem mindenkinek kivétel nélkül. Páratlan az az érdeklődés, mely ezt a hangversenyt már hetekkel, sőt hónapokkal is megelőzte, de páratlan az a fényes, valóban kiváló értékkel bíró siker is, mely a rendezésével járó gondot, fáradságot koronázta. Nem kívánunk az egyes számokat követő „falrengető” taps viharokra, végnélküli éljenekre utalni, — ezek megszokott dolgok s magukban véve nagyon kétes is az értékük. De hivatkozunk a nagyközönség általános megelégedettségére, arra a főlemelő, magasztaló dicséretre, melylyel a hangversenyről mindenfelé beszélnek: ez — úgy gondoljuk — elég meggyőző bizonyítéka a nagy, a hallatlan sikernek. De im számoljunk be magáról a hangversenyről. Tárnyilagosan, higgadtan kívánunk róla szólni; első-sorban, mert megérdemli, hogy ezzel is megkülönböztessük rendes, sablonos koncerteszkéinktől, de meg másrészt szüksége is kevés van rá, hogy a mi himnuszainkra áhitozzék.

A műsort *Lukács György* békésmegyei főispán előadása nyitotta meg. A

nők helyzete Amerikában címmel olvasott fel egy tartalmas, szépen megkoncipiált értekezést, telve tudós fejtegetésekkel és jellemző, megkapó példákkal. A terjedelmes fölolvast mindvégig feszült figyelemmel hallgatta a közönség, mindenkit lebilincsel a nagyuri előadónak kedves, közvetlen beszéde, sima, kellemes hangja. Fölolvasás után percekig ünnepezték úgy is, mint e kiváló essay megíróját, de úgy is, mint a szanatórium eszméjének megpendítőjét, lelkes fölkarolóját. — Ezután *Regéczy Ilonka* hegedűjátéka következett. A bájos, alig 15 esztendő művész *Paganini* hegedűversenyének első tételét adta elő, bravuros technikával, elegáns, nyugodt előadással. Apró ujjai bámulatos biztossággal uralkodtak a legkritikusabb decimákon, flagiolákon, bizonytalan, egészségtelen hang még csak egyetlenegy sem esuzzott bele a kis művész kedves játékába. Ismétléstül nagynevű mesterének, *Hubaynak* 3-ik Csárdajelenetét játszotta el, melylyel tán még jobban a szívbe vette magát a mi laikus közönségünknek, mint a *Paganini* koncerttel. S méltán keltett óriási tetszést e ráadásával, mert széles vonása, remek tónusu előadása valóban esodálatos szépen érvényesült a magyaros motívomu Csárdajelenetben.

Utána *Szamosi Elza* asszony, az operaház nagytehetségű tagja enekelte el Saint Saëns *Sámson és Delilájából* a nagy áriát. Selymes, lágy hangja, ritka zenei érzéke emelték ily fiatalon Szamosit az opera színpadára, ahol a kiválasztottak környezetében énektudása is hamarosan kifejlődött. Valóságos lázba hozta énekével a hallgatóságot, az ujrázásnak vége hossza nem akart szakadni. Az ováció különben mesteri kísérőjének, *Bartha* Henriknek is szólott, aki minden előkészület nélkül, egyetlen próba után is kifogástalan precizitással kísérte diszkreton, izlésesen a temperamentumos, szinte túlságos szabadon enekelő művészt. — Rövid szünet után *Katona* Ernő dr. szavalta el Martos Ferencnek Don Quijote című költeményét. *Katona* Ernőnek többek közt pompás színész talentumát is jól ismeri közönségünk, de tudja értékelni is. Ritka rokonszenvvel fogadta mindig, valahányszor a pódiumra lépett s evvel a rokonszenvvel tüntetett mellette ezuttal is, finom, mélyen átértett szavadata után. Majd *Regéczy* Margitka ült a zongorához; végtelenül vonzó, elbájoló jelenség, aki már pusztá fölléptével is megnyeri a publikum szeretetét. De hát még a játék! Liszt *Polonnisét* adta elő s olyan energiával, mintha csak valami hatalmas, esontos kezű művész ember ereje szorult volna parányi kaecóiba. Ismétlésnek Liszt 13-ik Rapszodiáját játszotta el, ebben is gyönyörűen érvényesült az istenadta zsenialitása, meg a magyaros érzése. Igazán bájos lenne eldöntenünk, melyik a kiválóbb tehetség e két művésztestvér közül, — annyi azonban bizonyos, hogy mindketten drága emléket hagytak maguk után, — bármikor is térjenek vissza hozzánk, mindig lelkes; igaz szívű fogadtatásra fognak találni. — *Regéczy* Margitka után ismét *Szamosi* Elza éneke következett; a *Carmen* forró verű muzsikájának legszebb számát, a *Habanerát* enekelte el, a közönség zugó tapsaitól kényszerítve kétszer is egymásután; emellett azonban még néhány francia es magyar dalt is előadott, — engedve a hallgatóság folyton megújuló ujrának.

Végezetül pedig 24 bájos kecskeméti baba *Bodnár* Sándor pompás betanítása szerint ellejtett egy poetikusan megkompónált menüett gavottot. A szebbnél-szebb leányare, az egyforma kosztümök, a remek tánc valóságos extázisba hozták a közönséget, mely kétszer is megismételtette a gavottot.

A tánc megnyitásátul *Hornyik* Janka, ez a csodástehetségű leány járta el ismert eszménytáncát, befejezésül pedig a *Bobcsárdást*, szakasztott a la *Sárossy*. Fényes

jövője lesz még e művészcímű leánynak, ezt már most is megjósolhatjuk

Im. — ez a képe a szombati hangversenynek. S ha a szereplőket mind megdésértük, bár nem is érdemük, de mindenesetre a magunk méltóképpen szerint, vajjon mit kellene írunk arról, akinek egyes egyedüli érdeme e hangverseny rendezése. Érezzük, hogy szó nem lenne elég a tenger fáradság, gond, lázas izgatottság lefestésére, melylyel ez a rendezés járt, de tudjuk is, hogy a ki ezt a munkát magára vállalta, nem azért tette, hogy versenyt magasztalják a hírlapok s hasábos dícséretben érekeljék meg a mesteri rendező tehetségét. Aki ezt a hangversenyt létre hozta, az a kecskeméti hölgybizottság anyagszívű elnöknője: Dr. Kiss Jánosné, a szerény, a jóságos, de igazi vörbeli magyar urasszony. Nem vár ő dícséretre, mindössze néhány fillért akart összegyűjteni, hogy a szerencsétlen tődő bajosok sorsán enyhítsen. Ha egyetlen beteg is enyhítést nyer azon a pénzen, melyet ő gyűjtött egybe: fáradsága megnyerte a maga elismerését, istentől küldött jutalmát.

Politikai hírek.

* **Fogjunk a munkához.** Ezen a címen Ugron Gábor a következőkben körvonalazza a parlamentre váró feladatokat: Targyalja a feliratot Készítsen autonóm vámtarifát. Dolgozza ki azon vám és kereskedelmi szerződés tervezetét, melylyel Ausztriát majd megkínálni fogja. Vítassa meg a választási reformot és öntse törvény alakjába elveit. Készíttesse el a hivatalnokok és tisztviselők szolgálati pragmatikáját. Intézkedjék a hazai föld méhében eltemetett kincsek felkutatásáról és feltárásáról. Röviden dolgozzék az országgyűlés és ne folytassa, amivel kezdte életét — a szünetelést.

NAPI HIREK.

Kecskemét, április 10

— **Április 11-ike.** A nemzeti ünnep programja 1905. április 11-én a főreál iskolában a következő lesz: 1. Himnusz. Éneklő az intézeti énekkar vegyeshangu 4-esben. 2. A igazgató beszéde. 3. Magyar tánc; hegedű-négyes. Előadják: 1. ső hegedűn Fűszfás Jenő, Molitorisz János; 2. ik hegedűn Kaufer Henrik, Bucsenecz János; 3. ik hegedűn Stern Armin, Fritz Miklós; 4. ik hegedűn Láng Ernő, Tupy Jánoszláv. 4. Március 15. é. Szabolcska Mihálytól. Szavalja Budavári László IV. oszt. tanuló. 5. Fohász. Irta Rákossy Viktor. Fölvastatják. 6. Bihari nótája, mikor a pénze elfogyott. Biharitól. Előadja az ifjúsági zenekar. 7. Mult, jelen és jövő. Tompa Mihálytól. Szavalja Jureseu Péter IV. oszt. tanuló. 8. Szózat. Éneklő az intézeti énekkar vegyeshangu 4-esben. Az éneket, zenét *Bordeaux* Géza tanár vezeti.

— **Látogatás a gyermekmenhelyen.** Dr. Bosnyák Zoltán, belügyminiszteri tanácsos, a gyermekvédelmi ügyek vezetője, aki egyébként ismert drámaíró is, tegnap városunkban időzött. Kíséretében volt dr. Karsai Sándor min. segédtitkár, akivel együtt megtekintette az itteni állami gyermekmenhelyt és az ott tapasztalt példás rend felett legnagyobb elismerését fejezte ki dr. Egresi Lajosnak, az intézet igazgató főorvosának.

— **Kövessyék Belgrádban.** Kövessy Albert színigazgató, aki jelenleg társulatával Ujvidéken játszik, az ujvidéki saisons, amely más alkalommal két hónapig szokott tartani, már e hó 16. án, virágvasárnapkor befejezi; azután pedig szintársulatával együtt a szerbek fővárosába, Belgrádba rándul át s ott a város egyik előkelő színházában két héten keresztül magyar előadásokat fog tartani.

— **Közgyűlés.** A kecskeméti öröklő

és tőkét alapító temetkezési egyesület 1905. április 16-án d. e. 10 és fél órakor, a városház bizottsági termében tartandó rendes évi közgyűlésére az egyesület tagjai tisztelettel meghívattak. A közgyűlés tárgyai: Elnöki jelentés, a számvizsgáló bizottság előterjesztése, a tisztviselők, továbbá az igazgatóság és számvizsgáló bizottság tagjainak megválasztása 3 évre, esetleges indítványok tárgyalása.

— **Tanulmányúton.** A kollegium két tanára: *Fazekas* Ferenc és *Marton* Sándor a husvéti szünetidőt a klasszikus műveltség ősi hazájában, Olaszországban fogják tölteni. Hosszabb időt töltenek Rómában s Nápoly an, majd Firenze s Velencében való rövid időzés után Trieszteni keresztül fognak hazatérni. A tanulmányút költségeit az iskolánál e célra tett alapítványok kamatai fedezik.

— **Jubiláris ünnepség.** Ritka szép, bensőséges ünnepélyt rendezett tegnap a József-gözmalom részvénytársaság abból az alkalomból, hogy a m. kir. kereskedelmiügyi miniszter a malomnak 31 év óta hűséges garadosát, *Biró* Gábort 100 kor. jutalommal tüntette ki. Délelőtt 10 órára gyülekeztek össze az intézet tanástermében az igazgatóság és felügyelőbizottság tagjai, több előkelő vendég s a malom alkalmazottai. Az ünnepélyt *Schweiger* Nándor, a társaság elnöke nyitotta meg, felkérve a miniszter megbízottját, *Brachfeld* Vilmos kamarai tagot, hogy a jutalomdíjat az ünnepelnek adja át. *Brachfeld* Vilmos az átadás kapcsán emelkedett hangú beszédben magasztalta a szorgalmat és hűséget, melyeknek megtestesülését látja *Biró* Gáborban. Majd az Ipar testület nevében *Mayerfi* Zoltán elnök üdvözölte az ünnepeltet. Ez meghatottan mondott köszönetet a nagy megtiszteltetésért, különösen *Schweiger* Nándor elnöknek, aki páratlan szívjóságával alkalmazottainak valósággal második atyja lett, úgy, hogy egyikök, kit betegségében mindennel ellátott, támogatott, most felépülve, ott, szemünk láttára, meglelt ember letére kezesókkal akarta kifejezni iránta érzett végtelen háláját. Az ünnepély után az elnök megvendégelte az egész társaságot, melynek tagjai egymással versenyezve ünnepelték a szeretetreméltó házigazdát. Ha minden vállalatnak ilyen vezetője volna, — mondotta többek közt *Győrffy* Balázs felügyelőbizottsági elnök — akkor bizonyosan seholy, de seholy nem találnának termő talajra a szocializmus esirái. Ezzel a nagy tanulsággal oszlottak szét a lelkes, családias kis ünnepség résztvevői.

— **Gazdátlan tárgyak.** A javadalmi hivatalban apr. 5. én 140 korona készpénzt találtak, tulajdonosa átveheti a rendőrségen. — *Somogyi* Jenő 2. t. 62. sz. a. lakos egy fekete kalapot talált, gazdája jelentkezék a kapitányságon.

— **Veszedelemes állatkör.** *Ujszász* községben ijesztő mérvben uralkodik a lovak közt a takonykór. Nálunk is jelentkezett már a múlt héten: *Csorba* Menyhért lova kapta meg, miért is az állatot hamarosan elpusztította a rendőrség.

— **Mikor a tanu részeg.** A mai esküdtzéki tárgyaláson az egyik tanu alaposan becsudálkozva és dülöngve állott meg a bíróság előtt. Az elnök mindjárt rá is szólt:

— Maga részeg!

— Dehogy, kérem.

— Mit ivott ma?

— Két deci pálinkát.

A derék magyart, akinek reggeli sziverősítőül két deci pálinkára van szüksége, az elnök 50 korona bírsággal büntette meg. A délelőtti tárgyalás különben is gazdag volt az eféle derűs epizódokban. Itt még csak ezt a kis párbeszédet örökítjük meg:

Elnök: Tanu, mért nem emlékszik maga erre a dologra?

— Mert akkor is részeg voltam, kérem alásan.

Forgópisztoly és vasvilla.

— Esküdtzéki tárgyalás. —

Elvetemült, szinte minden erkölcsi érzésből kivétközött gonosztevők ültek ma a vádlottak padján, a korecsmai verekedések rendes hősei. Az egyikök *Batka* Mihály már büntetve volt súlyos testi sértésért, a másik meg *Czakó* József, két ízben is ült a hüvösön testi sértésért és lopásért. Most az volt a vád ellenük, hogy a múlt évi dec. 22. én Jászszentlászlón a korecsmából jövet részeg fővel belekötöttek *Batkának* régi haragosába, *Mogyoró* Imrébe s azt életveszélyesen megsebesítették. *Batka* ötször rálőtt forgópisztollyal s kétszer el is találta s mikor *Mogyoró* a lövés következtében földre bukott, *Czakó* vasvillával sértette meg szintén igen súlyosan a fejét. A mai tárgyaláson a vádlottak és a tanuk meglehetősen össze vissza vallottak, ferdítettek, meg tóditottak. Megbízhatatlanságukat eléggé jellemzi a következő kis incidens: A fegyverszakértő kijelentette, hogy a bűnjelként lefoglalt forgópisztoly legfeljebb, ha 70–80 lépésnyire hord. Az egyik tanu mégis azt állította, hogy *Batka* 1000 lépérről lőtt. Az elnök figyelmeztetésére azután nagy röviden, minden indoklás és átmenet nélkül így felelt: „Hát akkor 10 lépérről lőtt.” Ilye-féle vallomásokból természetesen nehéz volt az igazságot kihámozni. De elég is volt dr. *Gyalokay* Sándor közvádlnak a vádlottak romlottságára utalni, hogy meggyőzze az esküdtteket a bűnösségükről. S az esküdték dr. *Kerekes* József ügyvéd hatásos védőbeszéde után is kénytelenek voltak a vádhatóság álláspontját elfogadni, mire a bíróság *Batkát* négy évi fegyházra és 5 évi hivatalvesztésre ítélte szándékos emberölés büntetvénye kísérlete miatt, míg *Czakót* a súlyos testi sértésért négy havi fegyházzal és negyven korona pénzbüntetéssel sújtotta.

Felelős szerkesztő:

Dr. NAGY MIHALY.

Főmunkatárs:

Dr. SZANTÓ KÁLMAN.

Laptulajdonos:

a Kecskeméti Szabadelvű-párt.

N y i l t t é r.

(E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.)

Figyelmeztetés.

Alulírott figyelmeztetek mindenkit, hogy **Cz. Kovács László** nevű fiamnak senki ne hitelezzen, vagy kölcsön pénzt ne adjon, mert pénze vesztett lesz, én helyette egy fillért sem fizetek.

Kecskemét, 1905. április hó 10-én.

Cz. Kovács László,

XI. tized, Akácfa-uteza

3712—3—1

34-ik szám alatti lakos.

Kiadó lakás.

Néhai Dömötör Imre örökösének, VII. tized, **Lovarda uteza 56. számú háza,** amely magában foglal 4 szobát, 1 kamrát, 1 éléstárt, egy nagy kamrát, pinczét, 2 cseléd-szobát, 2 lóistállót, kocsiszint és 30 darab sertésre hizlalót, tágas kövezett udvarral — folyó évi május hó 1-től több évre haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet **Kovács Sándor** urral naponta reggel 8–12-ig a Központi Takarékpénztár helyiségében.

Steiner Mihály törv. bejegyzett adás-vételi vállalata.

A Gättérben egy 27 holdas szántóföld eladó.
Egy 100—120 holdas birtok megvétetik.
A IV. és V-ik tizedben olcsó hazak vannak eladók.
Szarkásban 2 hold szőlő eladó.
Az állomás mellett egy szőlő nyaralóval eladó.
Katonatelepen egy 4 holdas birtok, melyből 1 és fél hold szőlő eladó.
Szarkásban 10 hold fajszőlő eladó, nyárilak, borház, kapuslak, istálló stb van rajta.
Allomáshoz 15 percnyire 100 m. holdas birtok, melyből 65 hold szántó, 25 hold kaszáló, 11 hold szőlő, eladó.
Talfájában egy 10—12 holdas föld megvétetik
A Szolnoki-hegyben 250 út szőlő eladó.
A Csáktornyai-hegyben (a város mellett) egy 1¹/₂ holdas szőlő eladó.
Kisebb földbirtok, 10—20 holdig, megvétetik.
A városhoz igen közel, a vasút mentén egy 2 holdas szőlő eladó.
A város központján egy vízvezeték, villanyvilágítás és minden kényelemmel berendezett úri ház, mely most épült, eladó.
Vasúti állomástól 30 percnyire egy 380 m. holdas birtok, melyből 150 hold, szántó, 150 hold kaszáló, 58 hold szőlő és 36 hold akácós erdő eladó.
Szarkásban 24 hold szőlő, 10 hold szántófölddel eladó.

Kiadó lakás.

Négy szobás uri lakás, külön udvarral, mellékhelyiségekkel VII. tized, lovarda-utca 54. sz. házamnál. f. évi május 1-től kiadó.
Rétkey Ferencz.

3711—3—1

Árlejtés.

A Kecskeméti m. kir. Állami Gyermekekmenhely felszerelési tárgyainak kiegészítése céljából a nagymeltyóságú Belügyminiszter úr ad. 2026 1904. számú magas rendelete alapján árlejtést hirdetek.

A beszerzendő illetve szállítandó tárgyak iparcsoportok szerint a következőképen oszlanak meg:

- I. Fabútorzat,
- II. Vasbutorok és vasszerelések,
- III. Ágyfelszerelések,
- IV. Ágyruhák,
- V. Orvosi műszerek,
- VI. Porcellán és üvegneműek,
- VII. Konyha felszerelés,
- VIII. Vegyesek.

Az ajánlat a fenti csoportnemek szerint külön-külön teendő. — Az egyes csoportok tételeiről részletes kimutatás és felvilágosítás az állami gyermekekmenhely gondnoki hivatalában kapható. — Ugyanott megtekinthető az ágyruhák és ágyfelszerelés meghatározott mintái, valamint a szerződési minta is. — Az ajánlat a vegyes csoportjának egyes tételeire külön-külön is beadható. — Az egyes csoportokba foglalt tételek árára úgy az egy-ség ár mint a végösszeg is feltüntetendő.

Tartoznak az ajánlattevők az ajánlati összeg 5 százalékának megfelelő bántpénzt, a kecskeméti m. kir. adóhivatalnál készpénzben vagy értékpapírosban előzetesen letétbe helyezni, s az erről szóló nyugtát az ajánlathoz csatolni.

A kéllően lepecsélt borítékba zárt, egy koronás bélyeggel ellátott és a magyar nyelven szerkesztett ajánlat a gondnoki hivatalban legkésőbb 1905. április hó 18 án d. e. 12 óráig nyújtandó be. — Né-tán később beérkező ajánlatok nem fog-nak figyelembe vétetni. — A versenytár-gyalás ugyancsak 1905 április hó 18 án d. n. 3 órakor fog a gondnoki hivatalban megtartatni.

Kecskemét, 1905. április hó 8.

Dr. Egressi Lajos
igazgató-főorvos.

709—1—1

A közeledő husvétii ünnepekre!

A melyentisztelt hölgyközönseg b. figyelmébe. 30—22
Van szerencsém a m. t. hölgyek b. figyelmét **varrodámra** felhívni, hol a legmesszebbmenő igényeknek megfelelően, úgy **női-**, valamint **gyermekruhák**, izlésesen, pontosan, a lehető legjutányosabb árban készülnek. A legutóbb készült **Costümök**, **selyemblouzok és gyermekruhák**, megtekintés végett a m. t. hölgyek rendelkezésére állanak. Becsés pártfogásért és számos látogatásért esdve szolgálatkésztisztelettel: **Schönberger Jutta.** Folyóka-utca 88. szám

Ház- és szőlőbirtok eladás!

Néhai **Biró Jánosné örökösei** tulajdonát képező **V. tized, 95-ik számú ház** — a törvénytörvényes palotával szemben — továbbá a **Hegedüs-közön 172 út szőlő, 7 vekás szántófölddel** szabadkézből eladó. — Értekezni lehet **Biró Zsigmond** kalapossal a nagykörösi-utcai üzletében.

Legújabb és legjobb háztartási

● ● szén ● ●

a **Józsefaknai kőszén** úgy fűtéshez, mint főzéshez egyaránt kitünő, mert szagtalan és salaknélkül ég el. Egy próbamegrendeléssel mindenki meggyőződhetik róla. **100 kilogramm házhoz szállítva 2 korona 40 fillér.**

Főelárusító helye Kecskeméten:
ZILZER ADOLF-nál
Mezei- és Trombita-utca sarkán.
Szazaz tölgyfahasáb
méterölenként házhoz szállítva
29 koronáért kapható.

Ugyanott

Vágott tűzifa, porosz kőszén és budapesti kokszt legolcsóbb árak mellett.

Aki épít vagy épített

ne mulassza el szükségletét **Veró Albert** törv. bejegyzett cég építkezési és tüzelő-anyag raktárából fedezni, mert ott **Dobresti mész, Beocsini román és portland cement, Kátránypapír, Cement- és márvány-mozaik-lapok, Csatorna-csövek, Köpor, Carbolium és kátrány stb. stb.** a legolcsóbban és legjobb minőségben állandóan kapható.

Raktár és iroda: **V. t. Szolnoki-u. 184.**
3704 Telefon **65.** szám. 12—2

Kiadó úri lakás.

VIII. tized 89. számú házban, a Gólya-és Horog-utca sarkán, 4 szoba, üvegezett folyosó, 1 konyha, kamra, fürdőszoba, 6 lora való istálló, pincze, padlás, éleskamra azonnal kiadó, esetleg kedvező feltételek mellett eladó. Tudakozódni lehet **Lichtner Dávid és Fia** fakereskedő cég körös-hegyi telepén, vagy pedig a helyszínén **Lipóczy Antal** úrral. 3664—15—9

Mindenkit érdekel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönseget értesíteni, hogy minden egyes igen tisztelt azon vevőm ki, úgy a szén mint kokszt szükségletét nálam szerzi be a tűzifákat ezen leszállított legolcsóbb árban kapja:

Vágott Akácza száraz, hazaszállítva, 100 kg. 2 kor. 60 fill.
" Tölgyfa " " " " " 1 kor. 95 fill.
Száraz Akácza ölenként, hazaszállítva 34 korona.
" Tölgyfa " " " " " 28 korona.
" " válogatott, egyenes 30 korona.

Csakis legjobb minőségű porosz szén és pesti **légszeszkoksz** készlet.

Tűzifa telep **V. tized, Tatai-köz (Tatay udvar).**
Megrendelési iroda **V. tized, Szolnoki-utca 184.**
Telefon **65** szám.

Kokszra előjegyzéseket elfogadok.

Pontos kiszolgálásról biztosítva. — Vagyok kiváló tisztelettel:

Veró Albert.

3704—12—2